

A királynő, aki egérré változott

Egyszer volt, hol nem volt, élt egyszer egy király, akit Hirtelen Barnabásnak hívtak. Ennek a királynak volt három szép leánya. Egyszer Barnabás király így szólt leányaihoz:

- Menjete el a sötét erdő mélyére és hozzátok el nekem azt a fűszert, amelyik úgy néz ki, mint a friss zöld fű, s amelynek a legjobb illata van, amivel a legízletesebb a báránysült! A sötét erdő rengeteg veszélyt rejt magában, ezért úgy gondolom – mondotta a király -, hogy az lesz a legjobb, ha minél előbb indultok, és elhozzátok nekem a csodálatos növényt. Sietnetek kell, nehogy elveszítse azt a varázslatos ízt, amiért a szomszéd király is olyannyira odavan. A legkisebb leány indult útnak egyedül, mert a középső azt mondotta:

- Én ugyan nem keresek holmi haszontalan fűszert, inkább meghalok, de azon az úton el nem indulok! Még elszakadna a szép új ruhám!
Erre a legnagyobbik így szólt:
- Én sem teszem be a lábam abba a sötét erdőbe, a végén még összesároznám a szép új cipőmet!

Ment, mendegélt a legkisebb leány a sötét erdőben, miközben a nap már lassan teljesen leereszkedett az égboltról a fák mögé. Hosszas vándorlás után a leány elért az erdő közepébe. Ott megpillantotta a varázslatos fűszert, ami csak úgy csillogott az éjszakában a Hold sugaránál. Odanyúlt hát és leszakította. Nagy boldogan elindult hazafelé. Otthon már türelmetlenül vártak reá. A leány odaadta a fűszert a főszakácsnak, aki máris rohant, hogy a báránysültre szórhassa. A konyha felől szálló mennyei illatok belengték az egész várat. A főszakács feltálalta a sültet és belépett vele az ebédlőbe. A király csillogó szemekkel azonnal falatozni kezdett, ám hirtelen elkiáltotta magát:

- Főszakács! Azonnal ide hozzám! Hát nem megparancsoltam neked, hogy óvatosan bánj a sóval? A főszakács csak tördelte kezeit, de egy hang se jött ki a torkán. A király féktelen dühében elrendelte, hogy akasszák fel a főszakácsot. Az őrök kivezették, s a vár udvarán végre is hajtották az ítéletet. Közben a dühös király hirtelen rosszul lett. Azonnal ágyba is fektették. A király hívatta legkisebb leányát:
- Leányom biztosan a megfelelő fűszert hoztad el nekem?
- Azt hiszem édes apám – mondotta a leány.
- Hiszed?! –ordította a király. – Akkor te vagy az oka hát mindennek!
A leány szörnyen megijedt.
- Sajnálom édesapám, inkább változzak egérré, minthogy neked bármi bajod essék!

A leány ebben a pillanatban szürke kis cincogó egérré változott. A király azonnal jobban lett, s majd meghasadt a szíve, látván, hogy legkisebb és egyben legkedvesebb gyermeke egérré változott. Bárhogy siratta is, nem tudott rajta segíteni, a könnyeivel sem tudta újra emberré változtatni. A leány annyira szerette édesapját, hogy még egéerként is boldog tudott lenni, csak apja közelében maradjon. Így éltek egymás mellett, míg meg nem haltak.

Aki nem hiszi, járjon utána!